

R O M Â N I A
 TRIBUNALUL GALAȚI
 SECTIA A-II-A CIVILĂ
 SENTINTA CIVILA NR. 115
 ȘEDINȚA PUBLICA DIN DATA DE 19.03.2018
 Judecător sindic – SORINA MIHAELA LUCHIAN
 Grefier – ELENA LACRAMIOARA LUPU

Pentru astăzi fiind amânată soluționarea cererii de „anulare acte frauduloase” formulată de SCP PDA **Insolvency SPRL** cu sediul social în București, str. Moliere, nr. 8A, et. 1, ap. 2, sector 1 în calitate de administrator judiciar al debitoarei **S.C. BRAN OIL S.A.**, cu sediul în Galați, str. **Grigore Ventura, nr. 2, cam. 11, jud. Galați, J 17/1502/2011, CUI 29434636**, cu sediul de comunicare a actelor de procedură în Galați, str. G. Coșbuc, nr. 2, Coșbuc Bussines Center(CBC), et. 2, cam. 211, în contradictoriu cu **CONSTANTIN RELATIVE INVESTMENTS SRL** cu sediul în București, str. Popa Soare, nr. 14A, et. 1, ap. 3 sector 3, **CU SEDIUL PROCESUAL ALES LA SOCIETATEA CIVILA DE AVOCATI BERCEA & ASOCIATII SCA** din Timișoara, Bdul Take Ionescu, nr. 9A, ap. 2, Județ Timiș; **CAPITAL CITY CO SRL** cu sediul în București, str. Munții Tatra, nr. 12, bl. B, et. 2, ap. 9, sector 1, **ALA PROCOPENCO** cu sediul în Galati, str. Narciselor, nr. 47, Județ GALAȚI, **ȘTEFAN CONSTANTIN** – cu domiciliul în Galați, str. Universității, nr. 26, ap. 5, Județ GALAȚI.

Dezbaterile au avut loc în ședință publică din data de 13.03.2018 fiind consemnate în încheierea de la acea dată ce face parte integrantă din prezenta hotărâre și când instanța, având nevoie de timp pentru a studia actele și lucrările dosarului și pentru a delibera, în temeiul art.396 alin.1 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea la data de 19.03.2018, dată la care a pronunțat următoarea sentință civilă:

JUDECATORUL SINDIC

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Galați la data 18.08.2017 PDA Insolvency SPRL, în calitate de administrator judiciar al debitoarei Bran Oil SA, a formulat în contradictoriu cu Bran Oil SA, Constantin Relative Investments SRL, Capital City Co SRL, Ala Procopenco și Ștefan Constantin acțiune în anularea actelor frauduloase prin care solicită anularea operațiunilor încheiate între Bran Oil SA și Constantin Relative Investments SRL în perioada 18-21-08.2015 prin care a fost înstrăinat un pachet de 16.000.000 acțiuni emise de Electroargeș SA, anularea contractelor de împrumut nr.20/20.08.2015 și 21/21.08.2015 încheiate între Bran Oil SA și Capital City Co SRL, repunerea părților în situația anterioară și obligarea părăților la plata cheltuielilor de judecată.

Vă atragem atenția că datele menționate în prezentul document se înscriu în cele prevăzute de Legea nr. 677/2001, fapt ce conferă obligativitatea protejării, conservării și folosirii acestora doar în scopul prevăzut de lege.

În motivarea cererii a arătat că în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale a constatat că în perioada 18-21.08.2015 a fost înstrăinat în mod fraudulos un pachet de 16.000.000 acțiuni emise de Electroargeș SA, conform unei înțelegeri ilicite între administratorul debitoarei, Ala Procopenco și numitul Ștefan Constantin, administrator al celorlalte două societăți părăte. Aceste acțiuni reprezintă singurul și cel mai important bun mobil al părătei.

Vânzarea a fost făcută în dauna creditorilor, cu scopul ascunderii și depozitării temporare a acestuia, cu consecința producerii unor prejudicii grave patrimonului debitoarei și creditorilor acesteia. Societățile părăte au fost înființate pro casa de părățul Ștefan C-tin, care a făcut și demersuri pentru intermedierea tranzacțiilor de către SSIF Broker Cluj. Acțiunile se tranzacționează pe piața de capital sub incidența Legii nr.297/2004.

Presupusele tranzacții au fost disimulate, deoarece pachetul de acțiuni a fost sustras din patrimoniul debitoarei cu titlu gratuit, avându-se în vedere cronologia evenimentelor. La data de 18.08.2015 și a doua zi, 19.08.2015 SSIF Broker a emis ordine de tranzacționare, iar în cursul zilelor de 20 și 21.08.2015 suma de 8.324.135,50 lei a fost virată din contul brokerului în cel al Bran Oil SA . Odată cu fiecare încasare, Bran Oil SA transfera în contul capital City Co SRL aceleași sume cu titlu de împrumuturi, iar aceasta din urmă transfera aceleși sume, tot cu titlu de împrumut, către Constantin Relative Investments SRL, presupusa cumpărătoare. Aceasta înapoiă sumele intermediarului cu titlu de contravalore a pachetului de acțiuni.

Presupusa cumpărătoare nu a plătit și nu a deținut în realitate efectiv contravalore pachetului de acțiuni. Inclusiv contractele de împrumut au fost redactate pro causa. La data tranzacționării acțiunilor, Constantin Relative Investments SRL nu avea în contul intermediarului sumele necesare, ceea ce contravine normelor privind activitatea societăților de tip SSIF.

Contractele de împrumut nu au o substanță economică și conțin clauze împovărătoare pentru debitoare. După derularea acestor operațiuni, Bran Oil SA a rămas și fără pachetul de acțiuni și fără sumele de bani pe care ar fi trebuit să le dețină ca urmare a transferurilor patrimoniale efectuate.

Prețul vânzării a fost de 0,5200 lei pe acțiune, nejustificat de mic și dezechilibrat în raport cu valoarea reală, având în vedere că s-a înstrăinat poziția de control asupra societății emitente.

Operațiunile frauduloase din această perioadă au făcut obiectul unor controale efectuate de ASF la SSIF Broker Cluj, constatăndu-se mai multe încălcări ale legislației pieței de capital și dispunându-se sancțiuni.

Prin Ordonanța din 25.09.2015 DIICOT a luat măsuri de extindere a măsurilor asigurătorii inclusiv asupra acestor dețineri indirecte de titluri financiare, fiind începută urmărirea penală în dosar nr.394/DP/2007 . În acest dosar operațiunile au fost considerate un transfer coordonat și formal de proprietate, în încercarea de a ascunde aceste bunuri. La data de 7.12.2015 s-a început urmărirea penală împotriva tuturor părților implicate.

Transferul pachetului de acțiuni este un act fraudulos, care a destabilizat grav activitatea debitoarei și patrimoniul său, având ca efect sustragerea de la urmărire a bunului și prejudicierea gravă a intereselor creditorilor. Acesta a fost încheiat în perioada suspectă de doi ani anterior deschiderii procedurii insolvenței, fiind îndeplinite condițiile cerute de lege pentru anularea sa.

În drept a invocat art.117-124 din Legea nr.85/2014.

În dovedirea cererii a solicitat administrarea probei cu înscrisuri, interrogatoriul pârâiei și orice alte probe ar reieși din dezbatere.

Pârâtul Ştefan Constantin a formulat întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a sa și a pârâiei Ala Procopenco. Pe fondul cauzei a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

A arătat că pârâii Ştefan Constantin și Ala Procopenco nu au calitate de parte în actele juridice încheiate, nici calitate de dobânditori sau subdobânditori ai bunurilor. Prin urmare, nu pot fi obligați la restituire, cadrul procesual fiind limitat de legiuitor la persoanele expres și limitativ prevăzute la art.122 din lege.

A arătat că acțiunea este nefondată. În mod nereal se afirmă că cele două societăți au fost înființate pro causa, toate cercetările relevând faptul că pârâtul a participat cu bună-credință la toate vânzările de acțiuni. A arătat că are calitatea de martor în dosarul indicat și că nu a fost atașat acțiunii vreun document din care să rezulte calitatea de suspect pentru el sau societățile pe care le administrează. Tranzacțiile din august 2015 au făcut doar obiectul unei ordonanțe de extindere a măsurilor asiguratorii.

În susținerea întâmpinării a depus înscrisuri.

Pârâta Constantin Relative Investments SRL a formulat cerere reconvențională, solicitând să se dispună obligarea debitoarei la restituirea sumei de 22.320.000 lei compusă din 8.345.000 lei, reprezentând prețul pachetului de acțiuni și 13.975.000 lei, reprezentând sporul de valoare. A mai solicitat și obligarea administratorului judiciar să dispune înscrierea sa în tabel cu o creanță în sumă de 22.320.000 lei.

În motivarea cererii a invocat art.120 al.3 din legea insolvenței pentru a-și justifica cererea de restituire a prețului și faptul că are împotriva debitoarei un drept de creanță. Operațiunea de vânzare-cumpărare a avut caracter oneros, iar prețul a fost achitat conform ordinelor de plată anexate întâmpinării. Întrucât administratorul judiciar nu a făcut dovada-relei sale credințe, pârâta are dreptul și la restituirea sporului de valoare reprezentat de diferența dintre valoarea acțiunilor la data achiziționării și cea de la data formulării acțiunii, respectiv diferența dintre 0,5200 lei și 1,3950 lei. Având în vedere că profitul societății aproape s-a triplat, valoarea acțiunilor a crescut considerabil.

În drept a invocat art.209 Cod procedură civilă și 120 al.3 din legea nr.85/2014.

Pârâta Constantin Relatiye Investments SRL a formulat și întâmpinare prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâilor Ştefan Constantin și Ala Procopenco, excepția prematurității și excepția inadmisibilității acțiunii.

Argumentele excepției lipsei calității procesuale pasive sunt aceleași ca cele invocate și de către pârâtul Ştefan Constantin. Cu privire la prematuritatea a arătat invocat art.116 din lege, în temeiul căruia data de la care începe să curgă termenul de introducere a acțiunii în anulare pentru administratorul judiciar este de 40 de zile de la data deschiderii procedurii insolvenței, când se depune raportul cauzelor și imprejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului. Or, la data introducerii acțiunii acest raport nu fusese depus. Dreptul pretins de reclamant nu este actual și se impune admiterea excepției.

Cu privire la inadmisibilitatea precizat că legiuitorul leagă momentul nașterii dreptului la acțiune de întocmirea raportului cauzelor, iar acțiunea în anularea actelor frauduloase introdusă anterior este inadmisibilă, nefiind permisă de legiuitor.

Situația debitorului, inclusiv actele încheiate în perioada suspectă este analizată prin raportul cauzelor, supus spre aprobare judecătorului sindic. Lipsind actul premergător introducerii acțiunii, aceasta este inadmisibilă.

Pe fond a invocat interdicția de la art.89 al.5 din legea insolvenței, arătând că acțiunile tranzacționate pe o piață reglementată reprezintă instrumente financiare derivate și orice tranzacție efectuată cu acestea duce la naștere unui contract finanțier calificat.

În speță, operațiunea de vânzare a acțiunilor s-a realizat pe o piață reglementată, respectiv B.V.B., fiind un contract finanțier calificat, exceptat de la a face obiectul unei acțiuni în anulare. Singura excepție prevăzută de lege este situația de la art.117.al.2 lit.g , nefiind aplicabilă și pentru cea de la art.117 al.2 lit.c, invocată prin acțiune.

Sușinerile referitoare la starea de insolvență nu pot fi refuzate, deoarece acestea au apărut în anul 2017, iar operațiunea a avut loc în 2015, la sfârșitul acestui an debitoarea realizând profit.

A invocat și art.119 din lege, care nu permite anularea unui act de constituire sau transfer patrimonial făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale curente. Activitatea principală a debitoarei o reprezintă operațiuni de acordare de credite, de achiziții de participații și de investiții în titluri de valori. Ambele operațiuni pentru care se invocă caracterul fraudulos sunt exceptate de la a face obiectul acțiunii în anulare.

Cu privire la prejudiciul produs creditorilor, a precizat că dovedea acestuia trebuie făcută de administratorul judiciar, nefiind un element presupus de legiuitor. A arătat că prețul de vânzare a acțiunilor nu a fost derisoriu, acest caracter fiind apreciat prin raportare la momentul încheierii tranzacției. La acel moment, prețul era umul mediu. Nu se poate reține prejudicierea creditorilor prin faptul că în patrimoniul debitoarei, concomitent cu ieșirea bunului a intrat prețul acestuia. Vânzarea a reprezentat o operațiune profitabilă pentru societatea debitoare, profitul fiind de aproximativ 4.300.000 lei.

A explicitat detaliat că tranzacția s-a derulat în condiții obișnuite, potrivit regulilor bursei , iar mecanismul de decontare s-a realizat prin Depozitarul Central. A invocat Regulamentul nr.13/2005 pentru a explica modalitatea de decontare și plată, deoarece legea impune ca tranzacția să se realizeze doar prin intermediari.

Cu privire la contractele de împrumut a precizat că dacă debitoarea ar fi depozitat suma împrumutată, dobânda bancară pe care ar fi primit-o ar fi fost inferioară cele stabilite prin contractele de împrumut cu părâta. Ulterior încheierii actelor la a căror anulare se tinde valoarea activelor debitoarei a crescut, aceasta înregistrând profit, față de pierderea din anul precedent, 2014. Prin urmare, nu este îndeplinită nici condiția vizând intenția de fraudare a creditorilor . Potrivit art.122 al.2, presupunerea de fraudă nu poate fi extinsă în privința părților contractante ori a subdobânditorului.

Administratorul judiciar nu a solicitat repunerea părților în situația anterioară ca urmare a anulării contractelor de împrumut.

În susținerea întâmpinării a depus înscrișuri.

Administratorul judiciar a depus cerere modificatoare, arătând că înțelege să formuleze acțiunea exclusiv împotriva părăților Constantin Relative Investments SRL, Capital City Co RSL și Bran Oil SA.

A formulat și răspuns la întâmpinarea depusă de părâta Constantin

Relative Investments SRL, solicitând în principal respingerea excepțiilor prematurității și inadmisibilității. A arătat că art.89 și 119 din Legea nr.85/2014 nu sunt incidente în cauză și că prețul tranzacției a fost fictiv. În cauză nu este incident art.119 din Legea nr.85/2014. Contra susținerilor părătei în cadrul acestui tip transferuri, intermediarul în calitate de participant la sistemul de decontare avea obligația să se asigure anterior

momentului tranzacțiilor de faptul că atât vânzătorul dispune de acțiunile care vor face obiectul tranzacției, dar și că viitorul cumpărător deține fondurile necesare cumpărării.

Astfel, potrivit art. 9 alin 1, Titlul II, din Codul Depozitarului Central

aprobat prin Decizie ASF, participanții au obligația și răspunderea exclusivă ca, în momentul în care introduc în sistemul de tranzacționare ordine de cumpărare, să se asigure că fondurile corespunzătoare decontării tranzacțiilor efectuate în conturi pentru care asigura servicii de decontare sunt disponibile la data decontării. Participanții trebuie să-și evalueze clienții, în vederea evitării introducerii în sistem a ordinelor de cumpărare pentru clienții care nu își pot asuma riscul de decontare. Participanții își asuma responsabilitatea pentru clienții care nu avansează fondurile corespunzătoare la data decontării tranzacțiilor efectuate pe numele și în contul lor, conform regulilor sistemului de compensare-decontare.

De asemenea, potrivit art. 23 din Titlul II al acelorași norme participanții la sistemul de compensare-decontare și registru au obligația și răspunderea exclusiva de a debita conturile clienților aflați în poziție debitoare cu suma neta aferentă decontării tranzacțiilor încheiate pe contul acestora, cel târziu în D, înainte de ora limită corespunzătoare fiecărui ciclu de decontare, prevăzută în orarul operațiunilor comunicat participanților prin precizări tehnice, inclusiv în situația în care pozițiile nete ale clienților se compensează.

Este evident că în spatele intermediarul tranzacțiilor SSIF Broker Cluj nu a respectat prevederile legale cu privire la existența fondurilor cumpărătoarei în contul de decontare, cele privind folosirea fondurilor clienților, cele privind managementul riscului s.a., sens în care persoanele responsabile au și fost sancționate de Autoritatea de Supraveghere Financiară.

Caracterul formal și ilicit al înscrisului rezulta și din următoarele elemente: a fost încheiat căte un contract de împrumut succesiv în două zile pentru fiecare tranzacție prin care s-au mutat acțiunile, iar sumele astfel „împrumutate” corespund valorii tranzacțiilor efectuate de intermediar. Datele contractelor de „împrumut” sunt datele de decontare ale tranzacțiilor. Banii transferați de debitoare paratei Capital City Co cu titlu „cv împrumut” au fost virați imediat în contul debitoarei în aceeași zi de către intermediarul tranzacțiilor cu titlu de „retragere cont” și toate societățile care au participat la mecanismul fraudulos au folosit aceeași formă a contractului.

Este evident de altfel și faptul că debitoarea nu poate face dovada, oportunității, necesității și eficienței acestui „împrumut” pentru patrimoniul debitoarei.

PDA Insolvency SPRL a formulat întâmpinare la cererea reconvențională a părăștelor Constantin Relative Investments SRL. Potrivit dispozițiilor art. 120 alin. 2 și alin. 3 din Legea nr. 85/2014, terțul dobânditor, care a restituit averii debitorului bunul sau valoarea bunului ce-i fusese transferat de către debitor, va avea împotriva averii debitorului o creanță egală cu prețul plătit, „la care se poate adaugă cel mult sporul de valoare a bunului, determinat de eventualele investiții efectuate de acesta, cu condiția ca terțul să fi acceptat transferul cu buna-credință și fără intenția de a-i împiedica, întârzia ori înșela pe creditorii debitorului.

Prin urmare, rezulta ca terțul dobânditor al unui bun care a făcut obiectul unui transfer anulat în procedura prevăzută de art. 117 din Legea nr. 85/2014 poate avea împotriva averii debitorului o creanță egală cu prețul plătit, la care se poate adaugă un spor de valoare adus bunului numai dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- terțul dobânditor este de buna credință ;
- sporul de valoare să fie determinat de eventuale investiții efectuate de terțul dobânditor de buna credință.

În cauză nu este îndeplinită niciuna dintre condițiile prevăzute de lege pentru ca instanța să admită cererea părâtei.

A solicitat să se constate că părâta este un terț dobânditor de rea credință. Așa cum rezultă și din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, părâta a fost constituită pro causa și urmare a unei convenții oculte a participat direct la planul ilicit de „mutare și securizare” a unor active din patrimoniul unor societăți deținute și controlate de numita Ala Procopenco (printre care și debitoarea Bran Oil SA) în deținerea temporară a părâtei, deținută și controlată de numitul Ștefan Constantin.

În cadrul planului de transfer fraudulos părâta a jucat rolul de „cumpărătoare de buna credință” și în același timp de „depozitară temporar” a bunurilor scoase de sub urmărire.

Având în vedere ca părâta Constantin Relative Investments SRL nu a achitat în mod real și efectiv nici sumele reprezentând prețul la care s-a efectuat transferul bunului (fondurile cu care s-a făcut „plata” prețului fiind asigurate și provenind de la intermediarul tranzacției, transferate părâtei prin intermediul unor aşa zise contracte de împrumut), aceasta nu poate fi îndreptățită la „restituirea” nici a acestor sume.

Având în vedere ca înscrisurile numite „contract de împrumut” sunt indisolubil legate de „tranzacții”, fac parte din mecanismul fictiv și au fost întocmite în scopul asigurării unei aparențe de legalitate și pentru justificarea în contabilitate a fluxurilor circulare de numerar pentru decontarea transferului ilicit, reclamanta a solicitat instanței și anularea acestor „contracte de împrumut”.

În acest context, numai în situația în care instanța dispune anularea ambelor acte juridice fictive și frauduloase („tranzacția” și „împrumutul”) se va da eficiență deplină principiului repunerii părților în situația anterioară, ca efect al nulității actelor juridice, debitoarea Bran Oil fiind pusă în situația anterioara zilelor de 20 și 21.08.2015.

Așa cum rezultă din situațiile financiare publicate părâta, în calitate de acționar cu poziție de control nu a contribuit în nici un fel la evoluția economico financiară a emitentului, nu a majorat capitalul social, nu a făcut nici un fel de investiții, nu au fost transferuri de numerar dinspre părâță spre emitentul acțiunilor cu nici un titlu etc. În schimb, părâta-reclamantă împreună cu persoanele din anturajul numitului Ștefan Constantin au fost beneficiari direcți ai unor sume transferate din patrimoniul emitentului Electroarges SA în patrimoniul acestora cu titlu de dividende, prime, indemnizații, recompense etc. având loc o spoliere a acestui patrimoniu în favoarea acestui grup de interes condus de Ștefan Constantin.

În acest context, părâta susține în mod netemeinic că sporul de valoare solicitat se bazează pe modificarea prețului de piață al unei acțiuni simbol ELGS la BVB la data formulării cererii reconvenționale (mai mare), raportat la prețul cu care s-a transferat în mod fraudulos bunul în patrimoniul părâtei-reclamante (mai mic).

Părâta Constantin Relative Investments S.R.L. a formulat răspuns la întâmpinarea la cererea reconvențională, prin care a solicitat înlăturarea apărărilor formulate de reclamantul-părât reconvențional, cu consecința admiterii cererii reconvenționale. A arătat că susținerile acestuia sunt complet nefondate.

În cazul acțiunii intemeiate pe dispozițiile art. 117 alin. (2), lit. c.) din Legea nr. 85/2014, reclamantul este cel care trebuie să facă dovada relevi-credințe a terțului, prezumția relativă de fraudă reglementată de art. 122 alin. (3) din Legea nr. 85/2014 vizând exclusiv persoana debitorului și nu poate fi extinsă și în ceea ce privește părțile contractante, ori subdobânditorul. Or, administratorul judiciar nu a făcut dovada relevi credințe a părâtei.

Acceași părâtă a formulat și întâmpinare la cererea modificatoare, prin care a solicitat să se ia act de restrângerea de către reclamant a cadrului procesual și să se disponă respingerea acțiunii în anularea actelor frauduloase ca fiind neîntemeiată.

Prin Cererea modificatoare reclamantul a afirmat că mai multe societăți aflate sub controlul doamnei Ala Procopenco (cum ar fi S.C. Bran Oil S.A., S.C. Portavon S.R.L., S.C. Mattera Corn S.R.L., S.C. Scope Line S.A., etc.), au înstrăinat diferite portofolii de acțiuni, în principal acțiuni Electroargeș S.A., către societăți aflate sub controlul domnului Ștefan Constantin, respectiv subscrisa, S.C. Constantin Relative Investments S.R.L. și S.C. Benjamin United S.R.L. Totodată, reclamantul a arătat că prețul acestor acțiuni ar fi fost finanțat chiar de către societățile vânzătoare, care au împrumutat către S.C. Capital City Co S.R.L. o sumă aferentă prețului acțiunilor, urmând ca S.C. Capital City Co S.R.L să împrumute aceeași sumă către societățile cumpărătoare și că inițial prețul acțiunilor a fost achitat de către intermedier (broker), care astfel a finanțat cumpărătorul.

Practic, reclamantul a afirmat că aceeași situație precum cea incidentă în cazul debitoarei S.C. Bran Oil S.A. este incidentă și în cazul altor societăți.

Or, prezentarea acestei situații de ansamblu nu face altceva decât să sublinieze lipsa intenției de fraudare a părților implicate în a frauda interesele debitoarei și a creditorilor acesteia. Astfel, nu ne aflăm în prezența unei acțiuni singulare prin care s-ar fi urmărit în mod deliberat fraudarea intereselor debitoarei, ci, ne aflăm în prezența unei decizii luate la nivelul unor grupuri de societăți, care nu o viza exclusiv pe debitoarea aflată în insolvență.

Modalitatea în care au fost achiziționate acțiunile Electroargeș S.A., dar și celelalte pachete de acțiuni, a făcut obiectul analizei Autorității de Supraveghere Financiară. Plecând de la premisa expusă de reclamantă potrivit căreia finanțarea s-a realizat chiar de către vânzător, Autoritatea de Supraveghere Financiară a reținut faptul că ne aflăm în prezența unei acțiuni concertate.

PDA Insolvency SPRL a formulat răspuns la ultima întâmpinare formulată de parata Constantin Relative Investments SRL urmare precizării cererii prin care a solicitat instanței să respingă apărările invocate de acesta prin întâmpinare ca neîntemeiate.

A arătat că prin întâmpinarea formulată, părâta încearcă să inducă o stare de confuzie într-o interpretare proprie convenabilă, dar fără corespondență cu realitatea, a stării de fapt și a naturii juridice a operațiunilor efectuate.

Astfel, părâta încearcă „să convingă” în mod evident neconvingător și confuz instanța că tranzacțiile frauduloase care fac obiectul amuarii ar fi fost liceite prin prisma respectării legislației pieței de capital, dar și a Legii 85/2014. Pentru a atinge acest scop, părâta se apără prin invocarea și interpretarea pentru început a Deciziei ASF 3501/2015 de constatare a unei acțiuni concertate care nu are legătura cu operațiunile de tranzacționare frauduloasă a acțiunilor simbol ELGS orchestrante de numitul Ștefan Constantin împreună cu reprezentanții intermediarului SSIF BrokerCluj.

Or, atunci când ASF a constatat o acțiune concertată cu ocazia acestor operațiuni, a avut în vedere exclusiv operațiunile de transfer de numerar din ultima parte a schemei frauduloase respectiv cele prin care numerarul a circulat sub aparența unor „contracte de împrumut” pentru așa zisa „finanțare” a tranzacțiilor de la părâta Capital City Co la părâta Constantin Relative Investments SRL (deținute și controlate de Ștefan Constantin), operațiuni care privite izolat și în afara contextului general de fraudare controlată, s-ar circumscrise unei acțiuni concertate în concepția vechii legislații aplicabile. ASF a apreciat acțiunea concertată izolată numai cu privire la aceste operațiuni în avalul schemei infracționale (surprinzând numai o parte a fluxului circular de numerar) care fac însă parte dintr-un mecanism mai larg de fraudare pe care instanța urmează să îl analizeze și să aprecieze în întregul său pe baza probelor depuse la dosarul cauzei. În realitate, fondurile cu care s-au finanțat în mod ilicit aceste operațiuni nu au provenit de la vânzător (așa cum susține părâta), ci așa cum arătat provin din conturile de clienți ai intermediarului tranzacțiilor via vânzători și părâte și care a acționat exclusiv în complicitate cu numitul Ștefan Constantin, aspect reșinut cu ocazia controlului ASF desfășurat la sediul intermediarului.

Cu referire la acestea ultim aspect, părâta se apără susținând în mod neadevărat că intermediarul ar fi acționat în mod legal întrucât ar fi fost permis și licit (dând și exemple fără legătură cu cauza) „să împrumute și să finanțeze presupusa cumpărătoare Constantin Relative Investments SRL cu fondurile necesare tranzacției”.

Așa cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar, intermediarul SSIF Broker Cluj nu a împrumutat sau finanțat niciodată cumpărătoarea părâță Constantin Relative Investments SRL (deși eventual ar fi putut), deoarece mecanismul fraudulos a presupus mutarea formală a acțiunilor simbol ELGS din contul debitoarei Bran Oil în contul părâței fără finanțarea sau plata prețului în mod real și fără implicarea reală a unor sume de bani de care părâta nu a dispus în fapt, decontarea tranzacțiilor fiind realizată cu un flux circular de numerar aparținând intermediarului în decontarea fictivă.

În vederea finanțării presupusei „cumpărări” de acțiuni, părâta nu s-a „împrumutat” nici de la intermedier, nici de la terți sau alte instituții financiar-bancare, fapt ce ar fi presupus existența fondurilor astfel împrumutate în contul cumpărătoarei de bună credință anterior efectuării tranzacțiilor frauduloase. Fondurile cu care s-a asigurat simularea plății prețului în tranzacțiile frauduloase nu provin prin urmare nici de la intermediar urmare unei finanțări acordate părâței pentru cumpărarea acțiunilor și nici de la vânzători din fonduri proprii, așa cum încearcă să inducă în mod nereal părâta, ci au

fost „asigurate” de intermediar (parte din fondurile clienților acestuia) și rulate circular pe fluxul intermedier-vânzători - pârâta Capital City Co - Constantin Relative Investments SRL - intermediar în scopul disimulării decontării.

A invocat și interpunerea formală și intenționată a pârâtei Capital City Co, societate de tip „bidon” (controlată și deținută de asemenea de numitul Ștefan Constantin) de pe fluxul circular de numerar, ceea ce dovedește încă odată scopul și intenția reală de fraudă a autorilor.

Analizând și coroborând probele administrate în cauză, cu privire la excepțiile invocate și fondul cauzei instanța reține următoarele:

Excepția lipsei calitatii procesuale pasive a pârâtilor Ala Procopenco și Ștefan Constantin a fost invocată prin întâmpinare de către acesta din urmă și de către Constantin Relative Investment SRL. Reclamanta și –a modificat cadrul procesual prin cererea modificatoare, astfel că instanța a respins excepția ca fiind rămasă fără obiect termenul din 13.03.2018.

Tot pârâta Constantin Relative Investment SRL a invocat prin întâmpinare excepția prematurității. Susținerea pârâtei în sensul că termenul de un an pentru formularea acțiunii începe să curgă de la data expirării termenului stabilit pentru întocmirea raportului prevăzut la art.97 este în principiu corectă, administratorul judiciar cunoscând situația economică și financiară a debitoarei, inclusiv operațiunile derulate anterior deschiderii procedurii la data întocmirii raportului cauzelor care au determinat intrarea debitoarei în insolvență. Interpretarea dată de pârâtă acestui text este însă trunchiată, nefiind avut în vedere textul integral. Astfel, art.118 al.1 din lege arată de fapt că acțiunea poate fi introdusă în termen de un an de la data expirării termenului stabilit pentru întocmirea raportului prevăzut la art.97, dar nu mai târziu de 16 luni de la data deschiderii procedurii. Prin urmare, textul de lege reglementează de fapt doar termenul maxim în care poate fi introdusă acțiunea, indicând momentul cel mai îndepărtat, calculat retroactiv raportat la două momente: unul constând în data întocmirii raportului de la art.97 , la care adaugă un an și unul constând în data deschiderii procedurii, la care se adaugă 16 luni. Legea indică, ășadar, doar momentul final până la care poate fi formulată acțiunea. Formularea ei anterior acestui termen nu este nici interzisă, nici sancționată. Aceasta deoarece, deși de regulă administratorul judiciar cunoaște abia la întocmirea raportului cauzelor aspectele ce ar putea determina promovarea acțiunii, nimic nu îl împiedică să o formuleze și înainte de acest moment, în măsura în care dispune de informațiile necesare. Termenul prevăzut de lege nu este unul prohibitiv, care să împiedice formularea acțiunii anterior începerii curgerii sale.

Pentru aceste motive, excepția prematurității urmează a fi respinsă ca nefondată.

Excepția inadmisibilității a fost invocată de către aceeași pârâtă, motivat de faptul că introducerea acțiunii în anularea actelor frauduloase anterior întocmirii raportului cauzelor și anterior unei consultări a creditorilor nu este permisă de legiuitor, fiind întemeiată tot pe art.118 al.1 din lege.

Pentru aceleași considerente expuse cu ocazia analizării excepției prematurității, instanța apreciază ca fiind posibilă și admisibilă introducerea acțiunii anterior formulării raportului cauzelor.

Drepturile creditorilor nu sunt afectate prin formularea acestei acțiuni, astfel că nu se poate invoca lipsa acordului acestora, mai ales că și creditorii pot acționa în același sens prin intermediul comitetului creditorilor, aspect reținut și în considerentele Decizie Curții Constituționale nr.549/12.07.2016.

În ceea ce privește raportul cauzelor, în cauza de față, acțiunea a fost înregistrată pe rolul instanței la 20 de zile după pronunțarea sentinței de deschidere a procedurii, la data de 21.08.2017. Potrivit art.97 din lege, raportul cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului se întocmește într-un termen care nu va putea depăși 40 de zile. În cauza de față raportul a fost depus în termen legal la data de 12.09.2017.

Indicarea în lege a „supunerii” acestui raport judecătorului-sindic nu are semnificația aprobării sale cu anumite consecințe rezultate din această împrejurare, și pe aceea de a aduce la cunoștința instanței situația debitoarei, întrucât judecătorul-sindic nu ar putea aproba o situație de fapt, referitoare la starea debitorului. Această situație, în sine determină cursul ulterior al derulării procedurii, în sensul că se propune sau nu trecerea în faliment, se inițiază sau nu acțiuni având ca obiect anularea unor transferuri frauduloase sau antrenarea răspunderii patrimoniale a unor persoane etc. Raportul reglementat de art.97 nu reprezintă altceva decât constatări ale administratorului judiciar, iar nu măsuri dispuse de acesta. Anumite constatări cu privire la situația debitorului pot fi făcute însă și în cadrul raportului de 20 de zile, reglementat la art.92 din lege. Concluzionând, instanța apreciază că lipsa raportului cauzelor la momentul formulării acțiunii în anulare nu echivalează cu neîndeplinirea unei condiții ce ar împiedica promovarea acesteia.

De asemenea, instanța reține și faptul că formularea prezentei acțiuni după depunerea raportului cauzelor ar fi determinat în mod evident neîndeplinirea condiției impuse de lege ca actele ce fac obiectul anulării să se fi încheiat în cei doi ani anteriori deschiderii procedurii. Prezenta cerere a fost formulată la limita celor doi ani.

Excepția inadmisibilității urmează și fi respinsă ca nefondată.

Pe fondul cererii de chemare în judecată instanța reține că, în fapt, în perioada 18-21 august 2015 a avut loc o vânzare a unui pachet de 16.000.000 acțiuni emise de Electroarges SA, încheiată între Bran Oil SA, în calitate de vânzător și Constantin Relative Investment SRL, în calitate de cumpărător. Tranzacția a fost derulată prin SSIF Broker SA Cluj, care a emis două ordine de tranzacționare la data de 18.08.2015 și 19.08.2015, astă cum rezultă din înscrisurile de la filele 9 și 11 vol.1. Valoarea celor două tranzacții a fost de 1.321.686,50 lei, respectiv 7.002.449 lei, o acțiune fiind vândută pentru prețul de 0,53, respectiv 0,52 lei. Ambele sume au fost virate în contul vânzătoarei de către broker, potrivit extrasului de cont de la fila 13 vol.1.

În continuare la data de 20.08.2015 s-a încheiat un contract de împrumut între Bran Oil SA și Capital City Co SRL, prin care prima societate împrumuta celei de-a doua suma de 1.314.950 lei. Un contract de împrumut identic s-a încheiat și a doua zi, pentru suma de 7.000.000 lei.

În drept, administratorul judiciar a invocat art.117 al.2 lit.c din Legea nr.85/2014 ca temei juridic al acțiunii în anulare, apreciind că aceste acte încheiate în cei doi ani anterior deschiderii procedurii de insolvență a debitoarei Bran Oil SA au fost încheiate cu intenția tuturor părților implicate de a sustrage bunuri de la urmărirea de către creditori sau de a le leza în orice fel drepturile. Prin urmare, este esențial să se constate dacă această tranzacție, urmată de cele două împrumuturi au fost acte întocmite fraudulos, cu intenția tuturor părților contractante de a frauda interesele creditorilor debitoarei-vânzătoare.

Instanța apreciază că în cauză sunt îndeplinite toate cerințele cumulative ale textului. Astfel, față de data deschiderii procedurii insolvenței, 2.08.2017 atât vânzarea acțiunilor, cât și contractele de împrumut au fost încheiate în perioada suspectă de 2 anterior aceste date, respectiv în perioada 18-21.08.2015.

Operațiunea de vânzare a acțiunilor deținute de debitoare la Electroargeș SA poate fi considerată frauduloasă și încheiată în dauna creditorilor săi, având în vedere aspectul esențial învederat în mod constant de către administratorul judiciar, constând în aceea că acțiunile astfel vândute reprezentau singurul bun al debitoarei. Prin urmare, debitoarea a înstrăinat singurul său bun, știind că aceasta o va împiedica să plătească alți creditori. Lezarea drepturilor creditorilor rezultă și din prețul vânzării, de 0,52 și 0,53 lei pe acțiune, ceea ce reprezintă aproximativ o treime din prețul lor real de tranzacționare. Din înscrisul depus la fila 29 vol.1 rezultă că la momentul vânzării acțiunilor, prețul lor real se situa între minim 1,3750 lei și maxim 1,3950 lei. Prețul acesta s-a menținut în continuare, având în vedere că din înscrisul de la fila 148 rezultă că la data de 8.09.2017 acesta era de 1,3400 lei pe acțiune. În mod evident, prețul de vânzare a fost mult inferior valorii lor și nu a fost în realitate plătit, iar scopul actului nu a fost în realitate vânzarea. Pentru aceste motive nu pot fi reținute apărările din întâmpinarea formulată de Constantin Relative Investment SRL, în sensul că în mod greșit administratorul judiciar a apreciat prețul ca fiind derizoriu prin raportare la prețul actual al acțiunilor, deoarece și la momentul vânzării lor prețul era de trei ori mai mare.

Faptul că operațiunea de vânzare s-a realizat cu intenție de fraudă rezultă și din recunoașterea acestui aspect de către administratorul statutar al vânzătoarei Bran Oil, Ala Procopenco. Ordonanța procurorului DIICOT din 17.06.2016, dată în dosar nr.394/D/P/2007 face referire la o plângere penală formulată de Procopenco Ala împotriva SSIF Broker SA Cluj și Ștefan Constantin, prin care arată că acesta din urmă i-a făcut o propunere „licită” în sensul de a transfera temporar activele financiare aparținând societăților în care deține calitatea de acționar majoritar în proprietatea unor societăți controlate de acesta, respectiv Constantin Relative Investment SRL și Benjamin United SRL, înțelegerea fiind în sensul de a fi returnate acțiunile după soluționarea cauzelor aflate pe rolul instanțelor civile. Deoarece acest societăți nu dispuneau de fondurile necesare, acestea au fost puse la dispoziție de SSIF Broker SA. Scopul real al tranzacțiilor a fost de a se disimula identitatea beneficiarului. Din conținutul aceleiași ordonanțe rezultă că ateste faptul că erau deja cunoscute de organul de urmărire penală, fiind valorificate în dosar ca urmare a corespondenței efectuate cu ASF. Declarația pare veridică, în contextul în care pe rolul instanțelor au fost înregistrate în aceeași perioadă multe acțiuni derivate din deținerea calității de acționar majoritar la toate societățile comerciale deținute anterior de Chelu Cătălin Constantin, purtate între Ala Procopenco, pe de o parte și moștenitorii defunctului, pe de altă parte.

Situația de fapt relatată astfel de Procopenco Ala organelor de urmărire penală era aşadar cunoscută inclusiv acestora și confirmă susținerile administratorului judiciar referitoare la circuitul banilor, în sensul că „prețul” vânzării, pus la dispoziție în realitate de broker i-a fost restituit acestuia prin intermediul contractelor de împrumut încheiate de Bran Oil SA cu Capital City Co SRL, societate deținută de același Ștefan Constantin. Ulterior, prin intermediul Constantin Relative Investment SRL acest „preț” s-a reîntors la SSIF Broker SA.

Această modalitate de colaborare a existat și în privința altor societăți la care Ala Procopenco era acționar majoritar, respectiv Amicosottis , Epsomatic (creditori și în procedura insolvenței Bran Oil), Scop Line, Mattera Com , Goras Consulting etc. Înscrisurile de la fila 191-217 vol.1 dovedesc încheierea unor acte identice constând în vânzări de acțiuni ale diverselor societăți, inclusiv Electroargeș SA la prețuri foarte mici (ex.f.204) și împrumuturi acordate către aceeași societate Capital City Co SRL. toate au fost derulate în perioada iulie-august 2015.

În ceea ce privește complicitatea la fraudă a terțului dobânditor, respectiv a Constantin Relative Investment SRL, aceasta este evidentă. Atât societatea cumpărătoare, cât și Capital City Co SRL sunt deținute de aceeași persoană, Ștefan Constantin, aşa cum rezultă din fișa de informații eliberată de ORC. Ambele societăți au fost înființate la data de 7.07.2015, exact înainte de începerea derulării acestor operațiuni de tranzacționare de acțiuni. În ambele societăți Ștefan Constantin are calitatea de asociat cu un procent de 80%, fiind în același timp și administrator.

Spre deosebire de vânzătoarea Bran Oil SA, care un obiect de activitate ce îi permite derularea de tranzacții pe piața de capital, Constantin Relative Investment SRL are ca principal obiect de activitate construcții hidrotehnice, iar Capital City Co SRL – intermediari în comerțul cu produse diverse.

În mod evident aceste două societăți nu aveau „tradiție” în derularea de activități pe piața de capital. Tot astfel, tranzacțiile încheiate în perioada iulie-august 2015 nu s-ar fi putut derula fără acordul și implicarea voluntară a acestora, voința societății fiind exprimată de administratorul acestora, Ștefan Constantin.

Complicitatea celor două societăți la fraudă este dovedită de mai multe aspecte. Înstanța are în vedere totalitatea operațiunilor de vânzare de acțiuni și a împrumuturilor primite în acea perioadă, pentru considerentele expuse anterior. Pe de altă parte, prețul vânzării ce face obiectul prezentei acțiuni nu a fost plătit, contrar susținerilor sale.

Toate susținerile din întâmpinare referitoare la rolul depozitarului Central vor fi înălțurate, deoarece nu corespund realității. Atribuțiile Depozitarului Central, conform art.146 din legea nr.297/2004 sunt de depozitare a instrumentelor financiare, altele decât cele deriveate și de efectuare a oricăror operațiuni în legătură cu acestea. De altfel, art.146 al.3 din lege arată clar că Depozitarul Central efectuează și operațiuni de regisru. Prin urmare, în mod evident plata unei tranzacții bursiere nu se efectuează prin intermediul său, ci prin intermediul unui broker specializat. Acest rol al Depozitarului Central rezultă chiar din conținutul art.40 din Regulamentul CNVM nr.13/2005 invocat în mod eronat de părăță. Referitor la art.36 din același Regulament, acesta prevede doar că toate instrumentele financiare admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare vor fi înregistrate în sistemul depozitarului central care asigură suportul pentru procesarea evenimentelor corporative în conformitate cu prevederile legale, regulile emise de acesta și contractele încheiate cu emitenții și participanții la sistemul său.

Este adevărat că mecanismul de decontare se realizează prin intermediul Depozitarului Central. Este reală și susținerea părăței în sensul că legea nu interzice intermediarului să asigure fondurile necesare achiziției de acțiuni, aceasta constituind o activitate conexă, reglementată în Legea pieței de capital. Cu toate acestea, serviciile pe care le poate presta sunt numai cele indicate în autorizația emisă de C.N.V.M. Actul constitutiv al societății indică drept obiect de activitate și servicii conexe constând în acordarea de împrumuturi către un investitor pentru a-i permite acestuia efectuarea de tranzacții (f.103 vol.2). Cu ocazia controlului inopinat efectuat de ASF la SSIF Broker la data de 5.11.2015 au fost constatare mai multe contravenții, printre care și fapta de a se achiziționa acțiuni fără disponibil în cont la momentul tranzacției, fără prezența fizică a reprezentanților clienților, fapta de a se acoperi parțial un sold debitor al contului unui client utilizându-se fondurile clienților creditori etc. (f.161 și urm.vol.2) Aceasta demonstrează că intermediarul era dispus să efectueze exact operațiunile de care aveau nevoie părțile implicate în tranzacțiile ce fac obiect cauzei, operațiuni despre care nu se poate afirma că sunt în limitele legii. Finalmente A.S.F. s-a sesizat în sensul existenței

unor suspiciuni privind operațiuni de spălare a banilor de către Amattis, Portavon, Bran Oil, Amicosottis, Capital City Co, Constantin Relative Investments, Benjamin United etc. încă din anul 2015, când între aceleasi societăți s-a derulat o serie de tranzacții și împrumuturi identice. Analiza efectuată de A.S.F. în anul 2015 confirmă concluziile instanței și pentru tranzacțiile derulate doi ani mai târziu. Au fost analizate aceleasi fluxuri de numerar, structura acționarielor, contrapărțile implicate, ordinele de tranzacționare și rezultatele controlului inopinat.

S-a reținut caracterul circular al contractelor, rolul judecat de Capital City Co SRL, care lua împrumuturi de la firmele vânzătoare și, de multe ori chiar în aceeași zi, dădea cu împrumut acești bani firmei Constantin Relative Investments. Documentul întocmit de ASF reține că aceasta reprezintă schema clasică a spălării de bani, tranzacțiile neavând un sens economic, fiind încheiate doar cu scopul de a disimula sursa și destinația banilor(f.183 și urm.vol.2)

În cauza de față s-a dovedit efectiv faptul că SSIF Broker SA a virat prețul tranzacției în contul vânzătoarei, fără a se demonstra în același timp și proveniența sumei de la cumpărătoarea Constantin Relative Investment SRL. Pe de altă parte, părăta nu a depus niciun înscris prin care să facă dovada plății. Concluzionând, instanța reține că prețul nu a fost plătit în realitate, ceea ce demonstrează complicitatea la fraudă a societății cumpărătoare.

Înscrisurile depuse de către societatea părătă odată cu întâmpinarea la cererea modificatoare nu fac decât să confirme susținerile reclamantei referitoare la circuitul și proveniența banilor, care nu aparținut niciodată societăților părăte, astfel încât acestea să fie îndreptățite la restituire.

Cu privire la apărarea părătei în sensul că art.119 din legea insolvenței instituie o interdicție și nu se poate cere anularea unui act de transfer patrimonial făcut de către debitor în cursul desfășurării normale a activității sale curente, instanța o va respinge. Cu toate că obiectul de activitate a societății debitoare este intermedierea finanțieră, nu s-a dovedit că societatea desfășură în mod curent astfel de operațiuni. Altfel spus, operațiunea a cărei anulare se solicită este singulară în activitatea debitoarei, iar nu una dintre multe alte asemenea operațiuni desfășurate frecvent, inclusiv cu alte societăți. Prin urmare, nu prezintă caracteristicile unei activități curente, pentru a intra sub incidența interdicției.

Cât privește interdicția de la art.89 al.5 din legea insolvenței, nici aceasta nu este incidentă în cauză deoarece are în vedere exclusiv instrumente financiare derivate (de ex. opțiuni sau contracte futures, astfel cum sunt definite la art.2 pct.11 din Legea nr.297/2004) sau acorduri de netting (compensări bilaterale), în baza unui contract finanțier calificat.

Raportat la disp.art.2 pct.11 lit.d-j și pct.12 din Legea nr.279/2004, acțiunile nu sunt instrumente financiare derivate, iar tranzacționarea lor pe piața de capital nu reprezintă în niciun caz un contract finanțier calificat. Acestea sunt simple valori mobiliare, potrivit definiției de la art.2 pct.33 lit.a din lege.

Pentru toate aceste considerente instanța apreciază că operațiunea de vânzare-cumpărare de acțiuni din 18.08.2015 și 19.08.2015 se încadrează în dispozițiile art.117 al.2 lit. c din lege, motiv pentru care va admite acțiunea și va dispune anularea acestora.

Efectele acestei nulități constau în obligația cumpărătoarei de a restituî debitoarei bunul constând în pachetul de 16.000.000 acțiuni emise de Electroargeș SA, în temeiul art.117 al.1 din legea insolvenței.

În privința restituirii prețului de către debitoarea-vânzătoare, legea distinge între situația terțului dobânditor de bună-credință și a celui de rea-credință. Întinderea obligației diferă în funcție de acest criteriu.

Părâta Constantin Relative Investment SRL susține că a acționat cu bună-credință și pretinde împotriva debitoarei o creanță 22.320.000 lei, compusă din 8.345.000 lei reprezentând prețul achitat pentru dobândirea acțiunilor și 13.975.000-reprezentând sporul de valoare. Cu privire la întreaga sumă a solicitat înscrisarea în tabelul de creanțe al debitoarei.

Solicitările părâtei au fost făcute în cadrul unei cereri reconvenționale, în temeiul disp.art.120 al.3 din legea insolvenței.

Fiind dovedita reaua-credința a ambelor parți și complicitatea la frauda a terțului cumpărător va dispune repunerea parților în situația anterioara doar cu privire la restituirea bunului, care va reveni în patrimoniul vânzătoarei, fără a dispune și restituirea prețului.

Părâta nu este îndreptățită la restituirea prețului, în condițiile în care reaua să credință la încheierea tranzacției a fost pe deplin dovedită. Cu toate că art.120 al.2 teza finală îi permite totuși să primească prețul plătit instanța nu va dispune în acest sens, având în vedere că pentru motivele anterior arătate a reținut că în fapt nu s-a plătit niciun preț. Susținerea în sensul că înscrisele atașate întâmpinării fac dovada plății prețului nu va fi reținută, deoarece acestea reprezintă virarea în contul brokerului a sumelor utilizate pentru tranzacțiile identice derulate anterior celor ce fac obiectul prezentei cereri. Nu rezultă clar și fără echivoc faptul că ordinele de plată respective reprezintă prețul tranzacțiilor din 18 și 19.08.2015.

Cererea de înscrisere a creanței sale în tabel și solicitarea de obligare a părâtei la plata sporului de valoare sunt, de asemenea, neîntemeiate, admiterea lor fiind condiționată de încheierea tranzacției cu bună-credință. Presupusul spor de valoare nu a existat în realitate, reținându-se deja motivele pentru care instanța apreciază că, în general, prețul acțiunilor a rămas la același nivel.

Toate argumentele dezvoltate pentru admiterea cererii de chemare în judecată sunt comune și pentru respingerea cererii reconvenționale.

Cu privire la cererea de anulare a contractelor de împrumut încheiate de debitoare cu Capital City Co SRL , cererea este de asemenea întemeiată. Având în vedere situația de fapt reținută cu privire la circuitul banilor, instanța apreciază că, într-adevăr, cele două contracte de împrumut nu au substanță economică , fiind încheiate exclusiv cu scopul de a rula aceeași sumă de bani care în final trebuia să se reîntoarcă la SSIF Broker SA. Contractele de împrumut nu pot fi analizate separat de vânzarea acțiunilor, fiind evident că ansamblul acestor operațiuni a avut ca singură finalitate securizarea activelor societății administrate de Ala Procopenco. Sumele pretins împrumutate coincid cu prețul acțiunilor vândute, fiind virate în contul societății împrumutate imediat , a doua zi după încheierea tranzacției.

Anularea contractelor de împrumut reprezintă consecința firească a anulării operațiunilor de vânzare a acțiunilor. În ceea ce privește repunerea în situația anterioară, instanța nu se va pronunța cu privire la o eventuală restituire a sumelor de bani întrucât reclamanta nu a solicitat acest lucru.

Pentru aceste motive, acțiunea urmează a fi admisă astfel cum a fost formulată, iar cererea reconvențională va fi respinsă ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE

Vă atragem atenția că datele menționate în prezentul document se înscriu în cele prevăzute de Legea nr. 677/2001, fapt ce conferă obligativitatea protejării, conservării și folosirii acestora doar în scopul prevăzut de lege.

**ÎN NUMELE LEGII
HOTARASTE :**

Admite acțiunea în „anulare acte frauduloase” formulată de SCP PDA Insolvency SPRL cu sediul social în București, str. Moliere, nr. 8A, et. 1, ap. 2, sector 1 în calitate de administrator judiciar al debitoarei S.C. BRAN OIL S.A., cu sediul în Galați, str. Grigore Ventura, nr. 2, cam. 11, jud. Galați, J 17/1502/2011, CUI 29434636, cu sediul de comunicare a actelor de procedură în Galați, str. G. Coșbuc, nr. 2, Coșbuc Business Center(CBC), et. 2, cam. 211, în contradictoriu cu CONSTANTIN RELATIVE INVESTMENTS SRL cu sediul în București, str. Popa Soare, nr. 14A, et. 1, ap. 3 sector 3, CU SEDIUL PROCESUAL ALES LA SOCIETATEA CIVILA DE AVOCATI BERCEA & ASOCIATHI SCA din Timișoara, B.dul Take Ionescu, nr. 9A, ap. 2, Județ Timiș; CAPITAL CITY CO SRL cu sediul în București, str. Munții Tatra, nr. 12, bl. B, et. 2, ap. 9, sector 1, ALA PROCOPENCO cu sediul în Galati, str. Narciselor, nr. 47, Județ GALAȚI, ȘTEFAN CONSTANTIN – cu domiciliul în Galați, str. Universității, nr. 26, ap. 5, Județ GALAȚI.

Anulează operațiunea de vânzare-cumpărare încheiată în perioada 18.08.2015 – 21.08.2015 între Bran Oil SA, în calitate de vânzător și Constantin Relative Investment SRL, în calitate de cumpărător, având ca obiect 16.000.000 acțiuni emise de Electroargeș SA.

Anulează contractele de împrumut nr.20/20.08.2015 și nr.21/1.08.2015 încheiate între Bran Oil SA și Capital City CO SRL.

Obligă părțea Constantin Relative Investment SRL să restituie acțiunile reclamantei.

Respinge cererea reconvențională formulată de Constantin Relative Investment SRL ca nefondată.

Cu apel în 7 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 19.03.2018.

JUDECĂTORUL SINDIC,
SORINA MIHAELA LUCHIAN

GREFIER,
E.LACRAMIOARA LUPU

Red.L.M.S.
Tehnored.E.L.L.
10 ex/19.04.2018

